

Sygn. akt II K 934/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Świtalska-Forenc

Protokolant: sekr. Katarzyna Kaczmarek

przy udziale Prokuratora: Małgorzaty Karwackiej-Barylskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2019 roku

sprawy **K. P.**, urodzonego (...) w Ś., syna T. i A. z domu P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 stycznia 2019 roku ze skutkiem w B. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i góry powziętym zamiarem doprowadził J. W. (1) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w wysokości 400 złotych za pomocą wprowadzenia jego w błąd w ten sposób, że poprzez portal internetowy O..pl posługując się danymi M. S. wystawił ofertę sprzedaży telefonu komórkowego Samsung G. (...) numer ogłoszenia (...) i pomimo otrzymania środków finansowych od pokrzywdzonego nie wywiązał się z zawartej umowy czym działał na jego szkodę,

tj, o czyn z art. 286 § 1 kk

- 1) oskarżonego **K. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego **K. P.** na rzecz J. W. (1) kwotę 400 (czteryście) złotych tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem;
- 3) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt II K 934/19

UZASADNIENIE

W dniu 17 stycznia 2019 r. J. W. (1) na portalu internetowym (...) znalazł ogłoszenie dotyczące sprzedaży telefonu Samsung G. (...) za kwotę 2320 zł u osoby posiadającej profil o nazwie M.. Id aukcji miało numer (...). J. W. (1) skontaktował się z sprzedającym poprzez portal (...) wysyłając mu wiadomość, ponieważ nie podano kontaktowego numeru telefonu. Sprzedający odpisał mu z konta o nazwie „Ja, szocik12(4)” i podał numer (...). Zaznaczył także, że pilnie potrzebuje gotówki. Mężczyzna ten skontaktował się z J. W. (1) i poprosił go o wpłacenie kwoty 400 zł tytułem zaliczki, gdyż pokrzywdzony nie chciał wpłacić od razu całej kwoty. Dla potwierdzenia swoich danych sprzedający przesłał w wiadomości (...) zdjęcie danych osobowych z portalu Allegro.pl: M. S., ul. (...), (...)-(...) W., (...), ur. (...) Następnie sprzedający w kolejnej wiadomości podał numer konta do przelewu (...) oraz swoje dane: M. S., ul. (...), (...)-(...) W.. W dniu 18 stycznia 2019 r. J. W. (1) wykonał przelew na podany numer konta w kwocie 400 zł tytułem zaliczki na telefon Samsung G. (...), o czym poinformował telefonicznie sprzedającego. Ten zapewnił go, że jeszcze tego samego dnia telefon zostanie wysłany i paczka dojdzie w sobotę. Z uwagi na to, iż J. W. (1) nie otrzymał przesyłki,

od niedzieli usiłował skontaktować się ze sprzedającym, lecz ten nie odbierał telefonu. Od poniedziałku zaś telefon ten był już nieaktywny. Pokrzywdzony nie odzyskał pieniędzy.

/zeznania J. W. (1) k. 103-104, k. 1-2, polecenie przelewu k. 5, dane z portalu Allegro.pl k. 6, korespondencja na portalu (...) k. 7, k. 15/

W toku czynności w oparciu o numery IP ustalono, iż sprzedającym był K. P..

/dane z P4 sp. z o.o. k. 32-34, k. 39-45/

K. P. ma (...) lat. Posiada wykształcenie (...). Jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozostaje na utrzymaniu rodziny. Nie osiąga żadnych dochodów. Był uprzednio karany. Nie leczy się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

/oświadczenie oskarżonego k. 103, k. 76-77, karta karna k. 70-71/

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Chciał, aby postępowanie w stosunku do niego zakończyło się jak najszybciej. (k. 103, k. 76-77)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie pozostawał bezsporny. Oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu. Wiarygodnym źródłem dowodowym dla Sądu były także depozycje pokrzywdzonego oraz korespondujący z nimi nieosobowy materiał dowodowy w postaci wydruku z portalu (...), Allegro.pl, ustalenia poczynione przez PS4 sp. z o.o.

Uprzednią karalność Sąd ustalił w oparciu o informację z K., której przypisał walor wiarygodności z uwagi na to, że nie była kwestionowana przez strony, a sporządzona została przez uprawnione do tego organy.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał oskarżonego K. P. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk.

W przypadku przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 kk wymagany jest, aby sprawca w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego zachowania.

Błędem jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością a jej odbiciem w świadomości człowieka. W przypadku osoby prawnej dla oceny, czy została ona wprowadzona w błąd lub czy wykorzystano jej błędne przeświadczenie o rzeczywistości, decydujące znaczenie ma stan świadomości osób wchodzących w skład organu tej osoby lub działających z ich umocowania.

Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Innymi słowy, w sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie.

W rezultacie wprowadzenia w błąd pokrzywdzony ma rozporządzić mieniem, a więc pomiędzy zachowaniem sprawcy, polegającym na wprowadzeniu w błąd i niekorzystnym rozporządzeniem mieniem zachodzić musi związek przyczynowy.

Oskarżony bez wątplenia swoim działaniem wypełnił znamiona czynu z art. 286 § 1 kk, bowiem zamieszczając w serwisie (...) ofertę sprzedaży telefonu komórkowego wprowadził w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru zrealizowania sprzedaży zakupionego przez niego na portalu (...) przedmiotu. Oskarżony otrzymał zapłatę tj. zaliczkę na konto,

jednak nie miał zamiaru wywiązać się z umowy i przesłać telefonu komórkowego zgodnie z tym, jak umówił się z J. W. (1). Wskutek tego szkodę poniósł kupujący. Nie budziło wątpliwości, że celem oskarżonego było wyłącznie uzyskanie „łatwych” pieniędzy od J. W. (2) pod pretekstem, iż oskarżony wypełni warunki umowy.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym K. P. mógł zachować się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto czyn ten był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze kary Sąd na niekorzyść oskarżonego poczytał mu uprzednią wielokrotną karalność w tym za czyny z art. 286 § 1 kk oraz to, że odbywa już karę pozbawienia wolności za czyn przeciwko mieniu. Nie bez znaczenia było także to, iż działał z pełną premedytacją podejmując zabiegi mające na celu ukrycie jego tożsamości. Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał mu przyznanie się do winy.

W oparciu o dyspozycję art. 286 § 1 kk Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona kara odpowiada stopniowi winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oraz pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do niego, a także czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nie można zapomnieć, iż oskarżony był już karany za czyny przeciwko mieniu i odbywa w związku z tym karę pozbawienia wolności, dlatego też Sąd uznał, że jedynie kara bez warunkowego zawieszenia jej wykonania może spełnić swoje cele wobec K. P.. Nie wyciągnął on bowiem żadnych wniosków z uprzednich skazań i nadal popełnia czyny zabronione prezentując tym samym wysoce lekceważącą postawę wobec obowiązującego porządku prawnego. Jego dalsza resocjalizacja powinna odbywać się w warunkach pełnej izolacji i tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności skłoni go do przemyślenia swojego dotychczasowego postępowania i jego zmiany w przyszłości, ponadto, co niemniej ważne, stanowić będzie karę sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Poza tym warunkowe zawieszenie wykonania kary nie było możliwe z uwagi na treść art. 69 § 1 kk.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego K. P. na rzecz J. W. (1) kwotę 400 złotych tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem, zgodnie z wnioskiem.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 624 § 1 kpk uznając, iż uiszczenie kosztów sądowych dla oskarżonego stanowiłoby nadmierną dolegliwość ze względu na to, że K. P. obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, a przed osadzeniem nie pracował i pozostawał na utrzymaniu rodziny. Oskarżony dodatkowo ma do uregulowania jeszcze obowiązek naprawienia szkody, a biorąc pod uwagę informację z karty karnej, nie tylko w tej sprawie nałożono na niego taki obowiązek.